

vilke 154 b). 145. Ukaz finančnega ministerstva z dne 19. septembra 1891. l. o ustanovitvi posebnih oddelkov za kolkovne in neposrednje pristojbine pri c. kr. finančnih okrajnih ravnateljstvih. 146. Ukaz finančnega ministerstva z dne 19. septembra 1891. l. o uradih za pristojbinsko izmero. (Dalje prih.)

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. februarija 1892.

— (Iz kronike društva „Pravnika“.) Dne 29. pr. meseca imelo je naše društvo svojo letno glavno skupščino, o kateri danes podrobno poročamo na drugem mestu. Novoizvoljeni odbor sešel se je prvič v sejo dne 14. t. m. ter najpreje jednoglasno izvolil: namestnikom načelnikovim g. dra. Andreja Ferjančiča, tajnikom in knjižničarjem g. dra. Danila Majarona, blagajnikom g. Ivana Gogola, v odsek za društveni list g. dra. Janka Babnika, g. dra. Valentina Krisperja in g. Antona Levca. Uredništvo „Slov. Pravnika“ je tudi za bodoče leto prevzel g. dr. D. Majaron. — Odbornik g. dr. Majaron je nadalje poročal o stanju terminološkega dela in razvil svojo misel, kako pridobiti urejevalca, kateri naj prouči in popolni zbrano gradivo, treba da je v to pridobitev gotove pomoči nj. ekscelence gospoda pravosodnega ministra. Odbor je tej misli pritrdil ter sklenil poprositi načelnikovega namestnika g. dr. Ferjančiča, da v razloženem smislu posreduje pri gospodu ministru. — V isti seji je odbornik g. dr. Babnik predlagal: 1. Odbor načeloma sklene, da bodi letošnji izlet društva prirejen kot shod slovenskih pravnikov, na katerem se bodo po referentih in v debati razpravljala preje določena in objavljena themata praktično-juridične vsebine; 2. kraj izleta bodi na južnem Štajerskem; 3. pozveduje naj se pri južno-štajerskih kolegi, ali odobrujejo to namero in kako mislijo o nje izvršitvi; 4. pozveduje naj se zaupno, kateri strokovnjaki bi hoteli prevzeti kak referat ter o čem; 5. poroča naj se ob uspehih tega posredovanja še pred Veliko nočjo. Utemeljeval je g. dr. Babnik te svoje predloge nekako tako-le: „Pravnik“ napravil je do sedaj dva izleta, ki sta ob enem imela biti kolikor toliko shoda slovenskih pravnikov. Izleta obnesla sta se oba prav dobro, prilika je bila seznaniti se z drugimi tovariši, razgovarjati se s starimi znanci, zabava je bila lepa, a o pravnih vprašanjih je bilo govora malo. Vender pa bi bilo prav, če bi tudi enkrat in to našemu letošnjemu izletu dali značaj shoda slovenskih pravnikov, na katerem bi se razpravljala vprašanja, ki nas vse zadevajo, vse zanimajo. Res, mi še nismo takšen faktor, da bi si lastili upliv, kakeršni imajo razni „Juristentage“, da bi hoteli s svojim mnenjem o važnih in perečih vprašanjih uplivati na legislatorne faktorje in na rešitev znanstvenih sporov, — vender pa je premnogo domačih nam vprašanj, katerih rešitev

bi neizmerno pospeševalo to, če pridejo v razgovor na shodu, kateri je pristopen vsakemu slovenskemu juristu. Opozarjam na našo terminologijo, za katero želimo vsi, da bi bila popolna in da se najde nekak način, po katerem bode za slovensko uradovanje jedino odločilna. Recimo, da se redakcija našega terminologijskega dela zvrši, da se nam poda tiskana knjiga; bode li to vsem juristom, ne rečem „suprema lex“, a vsaj važen razlog, da se poslužujejo uprav teh terminov, a ne drugih, da se podvržejo s kratka naši terminologiji in da tako pridemo do prepotrebnega jednotnega jezika v slovenskem uradovanju? Bati se je, da se bode takemu delu vedno očitalo, češ, ustvarili so je 3—4 možje, ki so bili v Ljubljani, ti se niso ozirali na to, kar je navada drugod i. t. d. Mari ne bi bilo moči dati takšno reč na razgovor vkupnemu shodu slovenskih juristov? Referent poprej po društvenem listu ali drugače objavi these, katere hoče zastopati, tako tudi correferent, ki mu je postavljen; vsakemu je dana prilika, da se o tem informuje in na shodu zastopa svoje nazore, po živem razgovoru v skupščini slovenskih juristov se potem lahko ustanovi „communis opinio“ slovenskih juristov, kateri se bode vsakdor mnogo rajši klanjal, nego najboljšim spisom in najboljši knjigi o tem predmetu. Takih vprašanj pa je še mnogo. Če bi takšen shod n. pr. razpravljal reč pravoslovne akademije slovenske, bi tudi to stvari bilo gotovo le koristno i. t. d. i. t. d. Če se tej misli pritrdi, tedaj treba kmalu lotiti se dela, da se dobe themata, referentje, correferentje i. t. d. Drugo vprašanje je kraj, kamor se napravi izlet. Bili smo uže na Dolenjskem, bili smo na Primorskem, naravno preostaje južno Štajersko. Zlasti je tu Celje središče za štajerske pravnike in tudi predalječ ni za Ljubljano. Strokovnjakov, ki bi se udeleževali debat, pa izven Ljubljane na Slovenskem ni nikjer toliko, kolikor uprav v Celji i. t. d.“ — Odbor je soglasno odobril vse te predloge in sklenil takoj pripraviti potrebno.

— (Dr. Fran Gross †.) Zabeležili smo tu tužen dogodek, po katerem smo izgubili plemenitega tovariša v stanu, v društvu „Pravniku“ in našem listu. Dr. Gross umrl je v Idriji dne 8. t. m. kot voditelj tamošnjega okr. sodišča. Bil je porojen v Nazaretu na Štajerskem dne 25. julija 1851. l., gimnazijske študije dovršil je v Ljubljani, pravno-politične pa na vseučilišči Dunajskem, kjer je l. 1876 dosegel dostojanstvo doktorata. Zvrševal je potem sodno prakso na Dunaji, bil avskultant v Schwechatu, dokler ni bil poklican kot rezervni častnik v Bosno, kjer se je udeležil dne 8. avgusta 1878. l. bitke pri Žepčah. Povrnil se je potem zopet v Schwechat, odkoder je bil l. 1881 imenovan sodnim pristavom za okr. sodišče v Ličavi. Leto pozneje je bil premeščen k okr. sodišču na Ptuj, a 1886. leta k dež. sodišču v Ljubljano, kjer je ostal do 1. novembra lanskega leta, ko je bil poslan za voditelja uradu v Idrijo. — Na tem mestu ne more biti govora o krepostih, katere so dičile prerano umrlega dra. Grossa kot zasebnega človeka. Imel je posebno oliko srca in posebno vzvišeno življenje duše. O svojem značaju, kateri je tudi kot uradnik obdržal, bil bi lahko dosledno trdil: *Frangar, non flectar!* Kot sodni uradnik gledal ni ne

na desno, ne na levo, nego naravnost v zakon in stal je vedno po svojem najboljšem prepričanju na stališči strogega prava. Njegova natančnost pri preiskovanju in razsojevanju pravnih podlog bila je skoro proverbijalna. Pravne znanosti je vstrajno gojil in bil po svojih močeh sotrudenik „Slov. Pravniku“. Iz njegovega peresa sta med drugim razpravi v letniku 1890: „O uradnem pospeševanju civilnih pravnih“ ter: „O poverjanju prič v prestopnih rečeh.“ Marljiv in za vse dobro vnet, kakeršen je bil, bil bi gotovo še večkrat zastavil svoje pero, da mu ni telesna oslabeledost vsak hip kalila deloljubja. Žal, da sedaj, ko so se mu približali boljši časi tu, moral se je seliti na drugi svet. Zapustil je najboljši spomin med nami. Bodi mu lahka zemlja!

— (Dr. J. vitez Defacis †.) Dne 11. t. m. umrl je v Trstu eksc. dr. Jos. Defacis, ki je še-le koncem prošlega meseca bil na svojo prošnjo vpokojen kot predsednik viš. deželne sodišče Tržaškemu ter zajedno povzdignjen v viteški stan. Dr. Defacis bil je porojen l. 1824. v Kanalu, dovršil je pravne študije v Pragi in Gradci ter dosegel doktorat l. 1847 na vseučilišči v Padovi. Služboval je drž. pravnika substitut v Tolminu in Trstu ter l. 1854 bil imenovan svētnikom pri okrožnem sodišči v Gorici. L. 1868 prišel je nazaj v Trst kot voditelj državnega pravnictva, postal kmalu potem dež. sodišča svētnik v Trstu, a l. 1872 viš. dež. sod. svētnik. V l. 1875 in 1876 je posloval pri najvišjem sodišči in se potem vrnil k višjemu sodišču v Trst. Avgusta meseca 1880. l. imenovan je bil dr. Defacis predsednikom trgovskega in pomorskega sodišča, majnika meseca 1882 pa predsednikom deželne sodišče v Trstu. Avgusta meseca 1883 postal je predsednik dalmatinskega viš. dež. sodišča, a 1885. l. bil je na svojo prošnjo premeščen v Trst kot predsednik tamošnjega višjega dež. sodišča. Odlikovan je bil dr. Defacis l. 1888 z redom železne krone druge vrste in l. 1889 z dostojanstvom tajnega svētnika.

— („Corrigendum“.) V zadnji št. „Sl. Prav.“ prišli so v sestavek: „K razlagi §-a 51 zemlj. zak.“ nekateri tiskarski pogreški, kateri utegnejo čitatelja motiti. Opozarjamo ná-nje ter jih popravljamo. Na strani 4. v vrsti 4. je čitati: „Matematično izraženo: $\alpha = (\alpha + \beta + \gamma) - (\beta + \gamma) = \alpha$; torej i. t. d.“ Na isti strani v vrsti 9. manka v nekaterih izvodih znamenje „—“ in čitati je to vrsto: „ $\alpha = \alpha - (\beta + \gamma + x) = \alpha - (\gamma + z)$ itd. Isto bi seveda ohveljalo glade“... Na strani 5., kjer je govor o najvišjem obsegu nadzastavne pravice (P), niso omenjeni troški (t). V zadnji vrsti sestavka zapisana formula je pravo za pravo:
$$P = g + \frac{g \left(\frac{0}{10} \times \beta \right)}{100} + t + n.$$

„Slovenski Pravnik“ izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva „Pravnika“ brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld.

Uredništvo je v Ljubljani, štev. 8 na Bregu; upravnništvo pa na Križevniškem trgu štev. 7.